

GROENTEN EN FRUIT UIT EIGEN TUIN.

Als titel had ik ook kunnen kiezen: het is gezond, lekker en leuk om zelf te kweken en wat kwaliteit betreft, kan het wedijveren met supermarkten. In deze column richten we het vizier op de volkstuin en speciaal op die in Heerjansdam met de veelzeggende naam “Ons Genoegen”.

HET ONTSTAAN VAN DE VOLKSTUIN.

De oorsprong van het amateur tuinieren stamt al uit 1914, maar vooral in de tweede wereldoorlog nam het aantal amateur tuinders toe. Er was toen grote schaarste aan voedsel. Elk braakliggend stukje grond werd benut om zo efficiënt mogelijk in de zo broodnodige levensbehoefte te voorzien. Stap voor stap veranderde dit beeld na de oorlog. Op veel plaatsen stelde de plaatselijke overheid lappen grond beschikbaar en konden burgers of anders gezegd “de tuinders in spe” een stukje grond huren. Zo ontstond ook de naam “volkstuinten”. Een voortreffelijke plek waar groenten, bloemen, fruit en planten konden worden gekweekt. Het is eigenlijk voor de hand liggend dat er ook een sfeer van saamhorigheid tussen de diverse deelnemers ontstaat door de opgedane kennis met elkaar te delen.

HET IS EEN WAAR GENOEGEN.

Op 28 januari 1958 zag de Heerjansdamse volkstuin het levenslicht onder de naam “ONS GENOEGEN”. De percelen zijn te vinden aan de Oostgrens van Heerjansdam. De vereniging heeft daar twee flinke stukken land, die aan de volkstuinters ter beschikking zijn gesteld. De tuinen variëren in grootte van 10, 15 tot wel 30 roe. Elke tuinder heeft de beschikking over stromend water dat uit de wetering komt. De diverse tuinen zijn bereikbaar via de paden die zijn aangelegd. Hoewel de vele vaardigheden en activiteiten niet onder sport worden gerekend, kan rustig worden gesteld dat een stevig portie sportieve energie en discipline vereist is bij het bewerken van de grond: d.w.z. in orde brengen om vervolgens te gaan spitten, eggen, inzaaien en niet te vergeten het regelmatig onderhouden om het onkruid de baas te blijven. Voor een mooi volwassen product hebben de tuinders natuurlijk ook de medewerking van moeder natuur nodig. Wanneer aan die voorwaarden is voldaan worden de tuinders dik beloond voor hun inspanningen. Er wordt zelfs beweerd dat de onbespoten producten ruimschoots die van de supermarkt overtreffen. Het is beter dit maar niet verder te vertellen.

MEERDERE DOELLEN.

In de praktijk komt het regelmatig voor dat de oogsten van de tuin vaak ruim voldoende zijn voor het hele gezin en vaak zoveel meer dat zelfs burens en vrienden regelmatig mogen meedelen in de rijke oogst.

Interessant is te melden dat óók Diergaarde Blijdorp jarenlang een flink stuk grond huurde, waarvan de opbrengst bestemd was voor de bewoners (namelijk de olifanten) van de dierenpark. Dat is intussen verledentijd en de grond is hierna aan de diverse tuinders verhuurd.

Door de jaren heen veranderde de samenstelling van de volkstuinters. Waren het in de begin jaren de mannen die de grond bewerkte, eind 20ste eeuw huurden steeds meer vrouwen een stuk grond. En al snel namen ze ook zitting in het bestuur. Het is alweer jaren hip

om je eigen groenten te kweken, en die trend is ook goed waar te nemen in Heerjansdam.

Maar ook de jongste Heerjansdammertjes zijn regelmatig in de volkstuin. Eén van de lagere scholen heeft ook een stuk grond in bezit, voor de ontwikkeling van de kinderen en om hen bewust te maken van de voeding uit onze eigen natuur. De kinderen beginnen met schoffelen en daarna gaan de eerste aardappelen de grond in. Iedereen handschoenen aan want uit de grond komen allerlei griezelige beestjes gekropen. De klas werd hartelijk verwelkomd door de andere tuinders. Van de één kregen ze een zakje zaden en de ander weer tomatenplantjes. Er staat intussen ook een kasje waarin allerlei zaden worden gekweekt. Dit alles vormt een belangrijke bijdrage aan de bewustwording van onze mooie natuur en waar het eten op ons bord vandaan komt.

Cor Kruithof, fotograaf Paul van der Ent

OUDESTE DEELNEMER.

Wie al deze veranderingen op de tuin heeft aanschouwd, is de oudste -intussen overleden- deelnemer Cor Kruithof. Een geboren en getogen Heerjansdammer. Op 92 jaar jarige leeftijd werd hij regelmatig op zijn fiets met zijtassen en op klompen richting "Ons Genoegen" gesignaleerd. Tegen zijn tuinmaatjes zei hij: "En voorlopig denk ik het nog te blijven doen." Hij was een tuinier in hart en nieren.

Joop van der Ent

e-mail : joopvanderent@upcmail.nl
www.blik-op-heerjansdam.nl
www.heerjansdames.nl